EL CAMP A LA DAVALLADA

la veu del camp català
1973 Nº43 Preu: 5 Ptes.

UNA SITUACIO CRITICA

El món ha entrat en una greu crisi agrària de caracter general. Afecta a llurs estructures, però es manifesta per una escassetat de productes agropecuaris, que es mantindrà llarg temps.

En els mercats internacionals els preus han pujat considerablement degut, per una part, a l'augment excessiu dels elements que intervenen en el cost de producció i, per altra part, a que els pagesos van prenen una major consciència de la seva propia situació i no estan pas disposats a vendre barat, sense beneficiar-se el consumidor, i comprar cada vegada més car.

Preus en els mercats mondials
(en ptes. per tona)

	1972	1973	% d'augment
Llavors de soja	7.467	21.660	290
Blat	5.073	10.089	200
Blat de moro	3.493	10.960	314
Carn de porcí	30.780	68.400	223
Sucre	10.260	15.390	150

La farina de peix ha augmentat més d'un 300% i tan sols s'ha pogut importar, en lo que portem d'any, 7.000 tones, front a les 70.000 en igual periode del 1972.

Les possibilitats d'importar soja, sucre i altres productes són molt reduïdes. Ja s'ha tocat per molt temps anar comprar barat articles a l'estranyer (s'acten articles alimentaris), excepte alguns que encara són excedentaris. Les importacions són més cares que la producció interior. Els països subdesenvolupats ja no suporten el comerç expoliador a que eren sotmesos pels països capitalistes industrialitzats. Conseqüentment, la conjuntura agrària, en el terreny de la producció i preus, és favorable als homes del camp.

POLITICA ANTICAMPEROLA

En aquests moments, els preus i el cost de la vida pugen vertiginosament. Espanya va en primer lloc. L'index "oficial" ultrapassarà el 15% el 31-12-73.

(Segueix a la pàg.2)

EL CAMP A LA DAVALLADA

(continuació)

Alguns productes comencen escassejar, altres desapareixen del mercat. L'especulació s'ha desbocat. Potser que tornem a les targes de racionament i "l'estraperlo" comença ensenyar l'ocella.

Els fets de cada dia revaloritzen la creixent importància de la producció agrària, la necessitat d'estimular-la, apareix de sobte l'insustituible paper que compleixen els homes del camp, la nostra dependència alimentària pels llargs anys d'esforç dels agricultors. Es, doncs, just que tinguin la deguda compensació.

Però mentre molts Governs s'esforcen en afavorir l'agricultura i en frenar la producció agrària, ans al contrari, apoisr-la en tot lo possible, el Govern franquista practica una pèrfida i nefasta política anticamperola. No es pot calificar d'altra forma la llarga i intolerable passivitat front als especuladors: al moment de la collita llencen al mercat, o permet l'importació, avellana, llet, oli de soro, carns, productes hortofruticoles, i no gaire alguns d'aquests gaudeixen de fortes primes. Les autoritats franquistes prohibeixen exportacions, com oli d'oliva, arròs, etc. Mentre tot puja, la carn de bovi i porcí, els pebrots, les cebes, les pomes, l'arròs, etc. es paguen a preus inferiors als de l'any passat i molt per sota de la rendabilitat mínima exigida. Els preus baixos han fet que milers de quilos de patates no es recollin al Delta del Llobregat. Cap la possibilitat de no recollir l'oli ja a les comarques de Tortosa, Terra Alta i altres llocs de Catalunya.

No se sap de cap producte industrial, o servei, amb un preu més baix que el de l'any passat, però això sí que endevé al camp.

¿On porta aquesta política manifestament anticamperola?

En 10 anys s'han abandonat 500.000 explotacions agràries. Per aquest camí, hom precipitarà el procés de ruina de les explotacions pageses, car llurs ingressos disminueixen amb relació a l'industria i serveis. Amb l'inflació i la tèrbola política de la dictadura feixista d'en Franco, les empreses i especuladors monopolistes obtenen fabulosos beneficis, a les costelles dels més débils, dels menys organitzats, que són majoria, entre els que figuren, en primer lloc, els pagesos. Ens cal, doncs, reflexionar i posar fi a aquestes malifetes.

EXIGENCIES CAMPEROLES

Les diferències de preu entre el que paga el consumidor i el que perceben els pagesos són monstruoses. En els pebrots i altres productes hortofruticoles s'arriba al 400% (quatre-cents per cent); en la llet un 200%, en l'oli d'oliva un 180%, etc.

La CAT i el FORPPA podrien impedir aquest desfase tan acusat, car tenen capacitat suficient per tal de intervindre en benefici del productor i del consumidor. Però l'aparell burocràtic franquista tan sols intervé per afavorir subsectors concrets, monopolistes (com el sucrer), els que gaudeixen d'accions concertades o bé aquells amb fort poder de pressió. En els productes peribles l'apoi i l'ajut és pels exportadors o conservers, escatimant al pagés. Quan s'arriba a situacions crispades i explosives -com la "guerra del pebrot"- aleshores es veuen obligats a intervindre. Si l'acció no és suficientment intensa o no té continuitat (cas de la poma lleidatana), l'actuació de les autoritats és més demagògica que real.

La pagesia catalana ha de fer front a greus problemes: de l'oli, arròs, avellana, poma, vi, avicultura, ramaderia (bovi i porcí), llet i altres.

EL CAMP A LA DAVALLADA
(continuació)

Darrera la reivindicació econòmica, hi ha la ferma decisió, profondament sentida per tots els pagesos, de que el camp no sigui ja més la "ventaFocs" del desarrollo, al ensems l'afany de participació democràtica en totes les decisions que ens afecten i sobre, a la vegada, un tracte equitatiu com la resta de ciutadans. !Prou ja de ser considerats espanyols de segona categoria!

Els ramaders de bovi exigeixen un preu pel anyell de 145 ptes/kg. Els lleters han demanat 14 ptes/litre. Tots els ramaders i avicultors exigeixen suministres regulars de pinsos pel SENPA. Els olivicultors reclamen la llibertat d'exportació i que el preu de l'oli es determini a partir dels costos reals.

Els pagesos, en general, volem que s'ens garantitzi un preu mínim, en consonància amb el cost real de la producció, la necessitat d'incrementar el rendiment de la terra i l'esforç, cada vegada més intens, que s'ens exigeix; crèdits a un interés mòdic, per exemple, per la construcció de frigorífics, accés a la propietat de la terra, maquinaria agrícola, etc. Que les mínses subvencions vagin a nostres mans i no a les dels intermediaris; el fomert de Cooperatives i grups sindicals veritablement democràtics, per tal de comercialitzar i industrialitzar directament la producció, prescindint d'intermediaris monopolistes, etc.

¿COM ACONSEGUIR LES REIVINDICACIONS?

Per tal d'aconseguir que les legítimes aspiracions dels pagesos siguin satisfetes és indubtable que la celebració d'assemblies camperoles a les Germanats, Grups Sindicals, Cooperatives, bé siguin de caràcter local, comarcal o de zona, exerxeixen un paper de primer ordre, amb la particularitat d'ésser el medi més adient per exteriorizar les reivindicacions i que a la vegada expressi el profond descontent de tota la pagesia.

A la vegada no és possible menysprear els resultats que poden assolir-se per altres vies, com per exemple la manifestació popular de Valtierra (Navarra), que van aconseguir l'augment del preu del tomàquet; la marxa dels camperols d'Epila, del Valle del Jalón (Saragossa) amb tractors i camions, pals i escopetes de caça, per a protestar contra els infims preus de la ceba, que havien baixat a 1,50 ptes./kg., o la dels productors de llet de les valls de Santander, que han assolit un augment de 9 a 11 ptes./litre. I no parlem dels agricultors de la Ribera Navarra i Cinco Villas, en defensa del preu del pebrot. Està clar que són els pagesos els que deuen decidir, en cada cas, d'acord amb les condicions concretes, la forma més apropiada per la defensa de llurs interessos. Es fa, doncs, cada vegada més indispensable estretir els llaços unitaris de tota la pagesia i que els homes més decidits i ferms es posin al front del clam camperol, coadjuvant a que aquest es cristalitzi en realitats.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA I ELS TREBALLADORS DEL CAMP

Amb motiu del segon aniversari de la I Sessió de l'Assemblea de Catalunya, la Comissió Permanent d'aquesta ha fet públic un important document, en el que hom ha resumit dels problemes del nostre camp. "L'Assemblea de Catalunya -diu la declaració de Novembre del 1973- ha d'escoltar com el homes de la nostra ruralia expliquen els seus profunds problemes:

" -L'atrasó cultural i sanitari dels pobles.
-L'èxode constant dels homes del camp cap a sectors industrials conseqüència dels raixos rendiments del treball camperol i pescador i de la migradosa dels jornals.
-L'acció del capital monopolista imposant expropiacions de terrenys rendables per a destinar-los a instal.lacions industrials o a autopistes amb valors inferioritzacions, pagades amb regateig i tardança.
-La manca d'instruments tècnics i econòmics que permetin el millorament de la producció i dels cultius.
-Els preus imposats per l'oligarquia a través d'intermediaris i la política d'importacions de vi, d'avellanes, d'alcohol quan els preus són contraris als de la classe dominant.
-L'obligació d'entrega a preus baixament fixats per l'Administració franquista de "cupos" de les collites a costes del treball dels camperols i en interès dels especuladors del Règim.
-L'escandalosa explotació a què són sotmesos els pescadors, víctimes de l'especulació dels conservataires, dels industrials del fred, dels intermediaris. "

"(...) En commemorar ara l'Assemblea de Catalunya el segon aniversari de la seva I Sessió no podria oferir-se millor tasca que la d'ajuntar-se sòlidament amb els treballadors del camp, amb els pescadors i gent de la ruralia, en la seva lluita per les seves reivindicacions, en el camí de la consecució de les seves llibertats polítiques, socials i nacionals."

LA VEU DEL CAMP CATALA no pot per menys que acollir amb plena satisfacció la publicació d'aquest document solidari, a la vegada que saluda i agraeix la positiva aportació d'apoi a la nostra lluita, per assolir la pagesia i els pescadors una vida més digna, més decorosa i més humana, dintre d'un marc de democràcia i llibertat, en el context general de la resta dels pobles d'Espanya.

¡LLIBERTAT PELS *113* !

El passat 26 d'Octubre foren detinguts a una església de Barcelona, on estaven reunits, 113 delegates. Homes i dones de diferent condició social d'una centena de localitats de Catalunya. Advocats, enginyers, obrers, artistes, camperols, arquitectes, professors, sacerdots, metges, etc., persones honestes i amb valors, conegut pel seu prestigi i per llurs idées democràtiques: l'advocat Agustí de Semir, el metge pediatra Antoni Gutierrez, els pagesos de Lleida Celestí Rovió i Albert Rius, i el de Tarragona Josep Rius, etc.
Fiden a tota la pagesia d'arreu de casa nostra a la solidaritat més activa per als detinguts i llurs famílies. Escriviu cartes al president del TOP i al ministre de Justícia, exigint la llibertat dels detinguts i l'anul.lació del seu delicte. Ajudeu les famílies dels pagesos en els treballs de la terra.